

[Hauch.]

sin Start —, at de stod som Vogtere af Liberalismens Grundsætninger, og en af Liberalismens væsentligste Grundsætninger er dog utvivlsomt Individets Ret til at udfolde sig. Nu er det vel nok rigtigt, at det radikale Parti i en vis Periode af dets Tilværelse blev ført ind i en Situation, hvor det stod smaat til med Liberalismen, men jeg vilde dog endnu tro, at det var den Grundvold, hvorpaa de ogsaa i Fremtiden agtede at bygge deres Politik, og naar det er Tilfældet, havde jeg haabet og ventet, at det ærede Medlem ved Slutningen af sin Tale kunde have staaet sammen med os om Gennemførelsen af dette lille Lovforslag, som kun tilsigter Bevarelsen af det, der er Liberalismens egentlige Grundvold.

Carl F. Madsen: Med Hensyn til de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), skal jeg bemærke, at for mig staaer det, som om disse Udtalelser ikke paa noget Punkt var overbevisende. Det var kun Ord, Ord og atter Ord, og jeg finder derfor ingen som helst Grund til at opholde mig ved det ærede Medlems Bemærkninger, navnlig ikke efter hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem nu en Gang diskuterer.

Af den højtærede Handelsminister er det blevet sagt, at vi muligvis maa gaa videre med denne Lovgivning, dette Lovforslag er altsaa det første Skridt. Jeg tror, det vilde have været rigtigere, om den højtærede Minister havde føjet til: for saa vidt den nuværende Regering bliver siddende ved Roret og altsaa har Flertallet i Tingene. Det føjede Ministeren ikke til; men naar man ser paa det ringe Flertal, den højtærede Regering raader over, og tænker paa de Begivenheder, der kan komme, maaske inden ret længe, kunde det godt være, at der ret hurtigt kunde ske en Forandring. Jeg kan i hvert Fald love den højtærede Handelsminister, at den Dag, den nuværende Regering og dermed det Flertal, vi nu har, forsvinder, vil noget af det første, der vil ske fra vor Side, være at faa ophævet den Lov, man her søger gennemført — hvis den da bliver gennemført. Vi vil gøre det, fordi vi synes, det er en Skamplet i Lovgivningen og en Haan overfor Befolkningen at gennemføre en saadan Lov.

Der er blevet sagt, at det er Socialdemokratiet og Arbejderpartiet og mig personlig, som har udsaaet Had og Bitter-

hed imod denne Lov. Ja, det nægter jeg ikke. Jeg vedkender mig gerne, at jeg personlig, hvor jeg har haft Lejlighed til det, paa lignende Maade som jeg har gjort det overfor denne Forsamling, har vist de Svagheder, der findes i Lovforslaget, og har søgt at vise, hvorledes det vender den tunge Ende nedad, og det samme har mine Partifæller gjort, naar de ude omkring paa Møder eller i Rigsdagen har talt mod Lovforslaget; men vi har gjort det af gode Grunde, for det første fordi vi mener, at Loven ikke er nødvendig, men for det andet ogsaa af den Grund, at hvis denne Lov bliver gennemført, vil Hundreder af Arbejdere, maaske Familiefædre, som endnu arbejder under de Former, hvorunder de nu arbejder, og som vil blive ved at arbejde saaledes, indtil de en skønne Dag falder i Fælden, ikke blot komme til at betale Bøder, men de vil maaske komme til at vandre i Fængsel. Det er det, der vil komme ud af denne Lov: at Hundreder af Familiefædre vil komme i den Stilling, at de maa vandre fra Hjemmet, vandre fra Hustru og Børn ind i Fængslet, fordi de har overtraadt en eller anden Bestemmelse, som vi endnu slet ikke har nogen Forklaring af, og som vi først faar forklaret, naar Dommen har sagt, at den er saadan og saadan. Er det ikke en Skandale at gennemføre en saadan Lov i den danske Rigsdag? Jeg mener jo.

Den højtærede Handelsminister vilde bortforklare den højtærede Justitsministers Bemærkninger i det andet høje Ting. Men det, jeg har citeret, er rigtigt. At der var mere i den højtærede Justitsministers Tale, er ogsaa rigtigt; men det, jeg har villet pege hen paa, og det, som jeg ønsker at faa skaffet Klarhed over, er den Fortolkning, som ligger i de Linier, jeg har citeret, og som jeg modsiger. Jeg mener ikke, at det bliver *det*, der skal være det gældende; det kunde nemlig lige saa godt være det ene som det andet, og hvis *det* skulde blive gældende, vilde man komme til at røre ved adskillige af de Ting, som nu en Gang staaer i Loven om den faste Voldgiftsret. Man kan nemlig ikke i den ene Lov have sagt det ene og i den anden det andet. Hvis det, den højtærede Justitsminister har sagt, er rigtigt, maa der derfor ske en Forandring i Loven vedrørende den faste Voldgiftsret. Derfor har jeg fremdraget dette for at give den højtærede Handelsminister Anledning til at udtale sig om det Spørgsmaal, hvorvidt det virkelig er Mening, at den faste Voldgiftsret paa alle Punkter uden Und-